

บทที่ 374

การเป็นคริสตชนที่มีความเชื่อไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในปลายเดือนพ.ค. 2018 ที่ผ่านมา ลูกมีโอกาสต้อนรับครอบครัวของเจ้าภาพที่ลูกและลูกสาวได้ไปพำนักด้วยในครั้งที่ลูกได้รับเชิญให้ไปพุดที่เมืองที่เธออยู่ เธอมีลูกๆ รวม 6 คน ชาย 1 หญิง 5 และมีหลานๆ รวม 11 คน เธอมากรุงเทพฯ ครั้งนี้เพื่อฉลองวันเกิดครบรอบ 84 ปีของเธอและเพราะสองครอบครัวของเราได้กลายเป็นเพื่อนสนิทไปซะแล้ว เธอมาครั้งนี้กับลูกๆ ทุกคนพร้อมคู่สมรสและหลานๆ รวม 17 คน บวกครอบครัวของลูกพี่ลูกน้องเธออีก 10 คน รวมเป็นคณะทัวร์ย่อยๆ ทั้งสิ้น 27 คน!

เธอผู้นี้เป็นสตรีคาทอลิกที่มีใจศรัทธามาก เธอไปวัดเพื่อทอสดในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณเช้า 6:30 น. ทุกวันไม่เคยพลาด ซึ่งลูกเองก็ไม่ทราบว่าจะทำได้อย่างไร และเธอมีความเชื่อความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและพระแม่มารีย์เป็นอย่างมาก เธอและครอบครัวอยู่กรุงเทพฯ 6 วัน ซึ่งตลอดทั้ง 6 วันนั้น ลูกมีโอกาสได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหลายๆ เรื่องกับครอบครัวของเธอ และแน่นอนหัวข้อหลักของการสนทนาของเราส่วนใหญ่อยู่ในบริบทของความเชื่อความศรัทธาและการเป็นคริสตชน (คาทอลิก) ในโลกปัจจุบัน

ลูกค้นพบว่าความเชื่อความศรัทธานั้น พ่อแม่ปลูกฝังในใจของลูกๆ ได้ แต่ไม่สามารถมอบให้ลูกให้หลานเป็นมรดกแจกเช่นกับทรัพย์สินอื่นๆ ได้ เพราะหากลูกๆ หลานๆ ไม่รับการปลูกฝังนั้นและทะนุถนอมดูแลความเชื่อความศรัทธาในหัวใจและในจิตวิญญาณของตนแล้ว ต่อให้บิดามารดาคุกเข่าสวดภาวนาให้จนเข้าบวม ดังเช่นเพื่อนอีกคนของลูก ลูกๆ หลานๆ ของครอบครัวนั้นก็ค่อยๆ ถูกสังคมปัจจุบันกลืนไปจนความเป็นคริสตชนกลายเป็น "Default" ในการใส่ไว้ในบัตรประชาชนเท่านั้น

เรามักจะได้ยินเสมอว่า "ความเชื่อความศรัทธา" เป็นพระพรของพระเจ้า ถูกต้องแล้ว พวกเราคงเคยสวดทูลขอให้พระองค์ประทานพระพรในด้านต่างๆ ของชีวิต แต่เราลองถามตัวเองสิว่า เราเคยทูลขอ "ความเชื่อความศรัทธา" จากพระองค์ไหม?

“โปรดช่วยความเชื่ออันเล็กน้อยของข้าพเจ้าด้วยเถิด” มาระโก 9:24

“ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น” ฮีบรู 11:1

ใช่แล้ว ในโลกปัจจุบันที่ก้าวหน้าในทุกมิติของชีวิต จนคนในวัยเกิน 60 ขึ้นไปมักตามไม่ทันในทุกด้าน ความเชื่อในลักษณะเช่นนี้สำหรับคนหนุ่มสาวกำลังกลายเป็นความหลงงมงาย พระเจ้าอยู่ที่ไหน? ถ้ามีพระเจ้าจริง ทำไมจึงเกิดเรื่อง ... เช่นนี้ เช่นนั้น? ในขณะที่เพื่อน ๆ คนไทยของลูกซึ่งนับถือศาสนาหลักของประเทศไทยจะมีคำตอบในทุกเหตุการณ์ของชีวิตที่เกิดเรื่องเช่นนี้เพราะ "กรรม" ที่คนผู้นั้นได้ก่อไว้ จะในชาตินี้หรือชาติก่อนก็แล้วแต่ ฯลฯ ทำไมคนหนึ่งจึงเกิดมามีศรีสุขในทุกด้าน ในขณะที่อีกคนเกิดมาเป็นยาจก ชีวิตรันทดคนแค่น มั่นอธิบายได้อีกมีเหตุและมีผล ในขณะที่ทางศาสนาคริสต์ของเรามีสอง "ความ" ที่สำคัญที่สุด นั่นคือ

“ความรัก” และ “ความเชื่อ” ซึ่งทั้งสองความรู้สึกนี้ล้วนเป็นความรู้สึกที่จับต้องไม่ได้และเป็นความรู้สึกที่ “เหนือเหตุผล”!

ในขณะที่ลูกกำลังเขียนบทสวดบทนี้ ประเทศที่ยุโรปประเทศหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักร ประเทศที่ถูกขนานนามว่าเมืองผู้ดี เพิ่งผ่านกฎหมายฉบับสำคัญที่สุดฉบับหนึ่งที่จะอนุญาตให้สตรีทำแท้งได้ ทั้งๆ ที่ประชากรเกือบทั้งประเทศนับถือศาสนาคาทอลิก คนรุ่นใหม่ของประเทศนั้นลงประชามติอย่างท่วมท้นเพื่อให้แก้กฎหมายฉบับนี้ในรัฐธรรมนูญ เพราะตามสถิติกว่า 15% ของประชาชนได้ทิ้งบัตรเสียแล้ว

ที่ลูกเขียนบทสวดบทนี้ถวายแด่พระองค์ในลักษณะเช่นนี้นั้น เพราะลูกเพิ่งอยู่กับครอบครัวที่มารดามีใจศรัทธาเป็นที่สุด และลูกๆ ของเธอได้เล่าให้ลูกฟังถึงความเป็น “คริสตชน” ของประชากรในประเทศของพวกเขา แล้วลูกก็อดไม่ได้ที่จะนำมาคิดไตร่ตรอง

ใน 22 ปีของการเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง ลูกปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติของพระศาสนาจักรทุกประการ ลูกไปวัดฟังมิสซา แก้มบาป รับศีล ไม่เพียงเท่านั้น ลูกรับใช้พระในกิจกรรมขององค์กรต่างๆ และประกาศข่าวดีด้วยชีวิตของลูก แต่เบื้องหลังสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกศึกษาพระวาจาของพระองค์จากพระคัมภีร์อย่างจริงจัง จังๆ และใส่ใจ และนำพระวาจาเหล่านั้นมาประพฤติปฏิบัติตามในชีวิตจริงประจำวัน ทีละเล็กทีละน้อยลูกค่อยๆ ค้นพบว่านี่แหละคือแก่นแท้ของการเป็นคริสตชน หลายสิ่งหลายอย่างนอกนั้นเป็นแค่เปลือกภายนอก ลูกค่อยๆ ค้นพบว่า การปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้านั้นเป็น “ประสบการณ์กับพระเจ้า” ของลูก เป็นความรู้สึกที่ “bonding” ระหว่างลูกกับพระองค์ ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลบวกต่อชีวิตของลูกและครอบครัว ลูกขอบพระคุณและโมทนาคุณพระองค์ ต่อเหตุการณ์ที่เป็นผลลบ ลูกไม่ถามอีกต่อไปว่า “ทำไม?” ลูกเข้าใจประโยคของนักบุญแบร์เนตต์แล้วที่กล่าวว่า “หากเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสต์แล้ว แม้ความเจ็บปวดก็เป็นความชื่นชมยินดีได้”

ลูกถามครอบครัวเพื่อนว่า คาทอลิกในประเทศเขาศึกษาและอ่านพระคัมภีร์กันหรือไม่ พวกเขาสายศีรชะ ลูกคิดเล่นๆ ในใจว่า กฎเกณฑ์ข้อเดียวของพระศาสนจักรที่พวกเขาประพฤติปฏิบัติตามคือ การไม่คุมกำเนิดกระมัง 😊

มารดาของครอบครัวนี้ได้บอกกับลูกว่า เธอดีใจมากที่ลูกๆ ของเธอพร้อมลูกเขยและลูกสะใภ้ได้มาพบลูก เธอหวังว่าการมากรุงเทพฯ ครั้งนี้จะจุดประกายให้ครอบครัวของเธอได้เริ่มอ่านพระคัมภีร์เมื่อกลับถึงบ้าน

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในฐานะลูกของพระองค์คนหนึ่งที่เป็นสมาชิกเล็กๆ คนหนึ่งของพระศาสนจักร ลูกไม่สามารถไปปรารภกับใครได้นอกจากกราบทูลแด่พระองค์ได้เท่านั้นในสิ่งที่ลูกเขียนในบทสวดของลูก เพราะลูกสามารถกราบทูลพระองค์ได้ในทุกสิ่ง หากสิ่งที่ลูกเขียนมานี้ไม่ถูกไม่บังควรแต่ประการใด ขอพระองค์ได้โปรดประทานอภัยแก่ลูก และโปรดประทานพระพรและปรีชาญาณแก่ลูกให้ลูกสามารถรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์ได้ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

“ท่านจะต้องพร่ำสอนบรรดาบุตรของท่านด้วยถ้อยคำเหล่านี้” เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7

อาแมน

ลูกขอพร: **องค์คุณหนึ่ง**

*ขอขอบคุณผู้อ่านท่านหนึ่งที่ได้ส่งของและแสตมป์มาให้ผู้เขียน
ขอพระเป็นเจ้าได้โปรดประทานพระพรแก่ท่านในน้ำใจอันดีของท่านเทอญ

